

Sygn. akt VIII C 1679/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 grudnia 2017 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi, VIII Wydział Cywilny

w następującym składzie :

Przewodniczący : Sędzia SR Tomasz Kalsztein

Protokolant : sekr. sąd. Kamila Zientalak

po rozpoznaniu w dniu 5 grudnia 2017 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą we W.

przeciwko A. O.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanej A. O. na rzecz powoda (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą we W. kwotę 6.665,81 zł (sześć tysięcy sześćset sześćdziesiąt pięć złotych osiemdziesiąt jeden groszy) wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego z tym zastrzeżeniem, iż nie więcej niż dwukrotność odsetek ustawowych za opóźnienie liczonymi od kwoty 5.831,78 zł (pięć tysięcy osiemset trzydzieści jeden złoty siedemdziesiąt osiem groszy) od dnia 24 grudnia 2016 roku do dnia zapłaty;
2. zasądza od pozwanej A. O. na rzecz powoda (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą we W. kwotę 101 zł (sto jeden złoty) tytułem zwrotu kosztów procesu w całości.

Sygn. akt VIII C 1679/17

UZASADNIENIE

W dniu 30 stycznia 2017 roku powód (...) Bank (...) Spółka Akcyjna we W., reprezentowany przez pełnomocnika będącego pracownikiem tej jednostki, wytoczył w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko pozwanej A. O. powództwo o zapłatę 6.665,81 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego w stosunku rocznym, nie wyższymi od dwukrotności wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w stosunku rocznym, od kwoty 5.831,78 zł od dnia 24 grudnia 2016 roku do dnia zapłaty oraz wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, że w dniu 28 listopada 2011 roku udzielił pozwanej pożyczki gotówkowej nr (...), na podstawie której pozwanej udzielono kredytu w wysokości 15.365,85 zł. Pozwana była zobowiązana do spłaty kredytu zgodnie z harmonogramem spłaty kredytu, lecz pomimo wezwań i monitów nie wywiązała się z obowiązku spłaty. W związku z tym, po upływie określonego terminu, do którego pozwana była zobowiązana uregulować zadłużenie, jego całość stała się wymagalna. Pomimo wezwania do zapłaty pozwana nie uregulowała zadłużenia dochodzonego przedmiotowym powództwem. (pozew k. 2-4)

Postanowieniem z dnia 10 kwietnia 2017 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód

w L. stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i przekazał rozpoznanie sprawy do tut. Sądu. (postanowienie k. 5)

Następnie powód uzupełnił braki pozwu po przekazaniu sprawy z e.p.u. i podtrzymał powództwo w całości.

Pełnomocnik powoda wskazał, że na roszczenie dochodzone niniejszym pozwem składają się: należność główna 5.831,78 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości 644,03 zł, opłaty i prowizje w wysokości 190 zł, a także dalsze odsetki naliczane od dnia następnego po dniu wystawienia wyciągu z ksiąg banku do dnia zapłaty, obliczone od kwoty 5.831,78 zł według zmiennej stopy procentowej równej czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym, przy czym począwszy od dnia 1 stycznia 2016 roku nie wyższymi od dwukrotności wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w stosunku rocznym. (pismo k. 7, pozew k. 8-9)

W dniu 31 maja 2017 roku Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym dla Łodzi-Widzewa w Łodzi wydał w przedmiotowej sprawie nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, którym zasądził od pozwanej na rzecz powoda dochodzoną wierzytelność wraz z kosztami procesu. (nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym k. 28)

Od powyższego nakazu zapłaty sprzeciw złożyła pozwana zaskarżając go w całości. W uzasadnieniu skarżąca, nie kwestionując zawarcia z powodem umowy pożyczki podniosła, że z powodu utraty płynności finansowej nie miała możliwości spłaty całej kwoty żądanej przez bank po wypowiedzeniu umowy. Pozwana podniosła zarzut braku prawidłowego rozliczenia przez powoda kredytu wraz z rozliczeniem jego ubezpieczenia z uwzględnieniem wpłacanych składek, które jej zdaniem winny być zaliczone na poczet spłaty kredytu. (sprzeciw od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym k. 36-39)

W odpowiedzi na sprzeciw powód podtrzymał żądanie pozwu, kwestionując stanowisko pozwanej dotyczące prawidłowości sposobu rozliczenia kredytu, wskazując na sposób księgowania wpłat dokonywanych przez pozwaną, a także kwestię rozliczenia składek ubezpieczenia kredytu. (odpowiedź na sprzeciw k. 45-46)

Na rozprawie w dniu 5 grudnia 2017 roku pełnomocnik powoda ani pozwana nie stawili się, zostali prawidłowo zawiadomieni o terminie rozprawy. (protokół rozprawy k. 55, potwierdzenia odbioru k. 53, k. 54)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 28 listopada 2011 roku pozwana A. O. zawarła z (...) Bank (...) S.A. umowę pożyczki gotówkowej z wekslem numer (...), który zobowiązała się spłacać zgodnie z harmonogramem spłaty kredytu na podstawie zawartej umowy. (okoliczności bezsporne, kserokopia umowy pożyczki gotówkowej k. 17-20)

Na podstawie powyższej umowy, Bank przekazał do dyspozycji pozwanej umówioną sumę pieniężną. Pozwana nie wywiązywała się z obowiązku terminowej spłaty udzielonego jej kredytu, wobec czego Bank w dniu 19 października 2016 roku wypowiedział w/w umowę. W związku z wypowiedzeniem przedmiotowej umowy, powód wezwał pozwaną do niezwłocznego, nie później niż w terminie 30 dni od dnia otrzymania powyższego pisma, zwrotu udzielonej pożyczki wraz z odsetkami należnymi bankowi za okres korzystania z pożyczki oraz zapłaty zaległych opłat i prowizji. Pozwana otrzymała wypowiedzenie umowy w dniu 20 listopada 2016 roku. (okoliczności bezsporne, zestawienie wpłat dokonywanych na rachunku technicznym kredytu/pożyczki k. 21-21v, wypowiedzenie umowy wraz z potwierdzeniem odbioru k. 22-23)

W dniu 23 grudnia 2016 roku Bank wystawił wyciąg z ksiąg banku, w którym wskazano, że na dzień wystawienia wyciągu, w księgach rachunkowych Banku figurowało zadłużenie pozwanej z tytułu powyższej umowy w kwocie łącznej 6.665,81 złotych. (okoliczności bezsporne, kserokopia wyciągu z ksiąg banku k. 14-16)

Pozwana w dniu 28 grudnia 2016 roku wystąpiła do powoda z wnioskiem o ponowne przeliczenie i zwrot nadpłaconej składki ubezpieczeniowej dotyczącej umowy pożyczki nr (...) z dnia 28 listopada 2011 roku. Powód ustosunkował

się do wniosku pozwanej i pismem z dnia 3 lutego 2017 roku poinformował pozwaną o sposobie rozliczenia składki ubezpieczenia umowy pożyczki. (pismo pozwanej k. 40, pismo powoda k. 47)

Powód dokonał zwrotu na rzecz pozwanej składki w kwocie 366,05 zł dotyczącej umowy nr (...), którą to kwotę zaksięgował na poczet zobowiązania pozwanej, wynikającego z tytułu zaciągniętej pożyczki nr (...). Wskazana kwota obniżyła saldo zadłużenia do spłaty. (okoliczności bezsporne)

Do dnia wyrokowania pozwana nie uregulowała zadłużenia dochodzonego przedmiotowym powództwem, na które składała się: należność główna 5.831,78 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości 644,03 zł, opłaty i prowizje w wysokości 190 zł, a także dalsze odsetki naliczane od dnia następnego po dniu wystawienia wyciągu z ksiąg banku do dnia zapłaty, obliczone od kwoty 5.831,78 zł według zmiennej stopy procentowej równej czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym, przy czym począwszy od dnia 1 stycznia 2016 roku nie wyższymi od dwukrotności wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w stosunku rocznym (okoliczności bezsporne)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił bądź jako bezsporny, bądź na podstawie dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, których prawdziwości nie kwestionowała żadna ze stron procesu.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

W przedmiotowej sprawie znajdują zastosowanie postanowienia zawartej przez strony umowy pożyczki gotówkowej nr (...) oraz przepisy Kodeksu cywilnego, w szczególności dotyczące umowy pożyczki (art. 720 – 724 k.c.).

Zgodnie z treścią przepisu art. 720 k.c. przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości.

W rozpoznawanej sprawie pozwana zawarła z (...) Bank (...) S.A. umowę pożyczki gotówkowej, na mocy której udzielono jej pożyczki w kwocie 15.365,85 zł, którą wraz z odsetkami miała zwrócić w 72 miesięcznych ratach do dnia 20 listopada 2017 roku, przy czym wymagana spłata miesięczna wynosiła 294,01 zł. Na rzecz Banku zastrzeżono w umowie prawo do naliczania kolejnych odsetek od zadłużenia przeterminowanego według stopy również 4-krotności stopy kredytu lombardowego NBP.

Pozwana w toku procesu nie kwestionowała zawarcia ze stroną powodową umowy pożyczki. Pozwana w sprzeciwie od nakazu zapłaty zakwestionowała wysokość żądania pozwu, wskazując na brak prawidłowego sposobu rozliczenia wysokości zadłużenia wynikającego z zaciągniętego kredytu wraz nieprawidłowym rozliczeniem ubezpieczenia pożyczki, które powinno jej zdaniem zostać zaliczone na poczet spłaty powstałego długu. Jednocześnie pozwana zastrzegła możliwość zmiany swojego stanowiska i uznania powództwa w przypadku rozliczenia przez bank dokonanych przez nią wpłat i zaliczenia kwot wpłaconych na poczet ubezpieczenia pożyczki.

W odpowiedzi na sprzeciw powód zakwestionował stanowisko pozwanej w zakresie nieprawidłowego wyliczenia wysokości dochodzonej niniejszym pozwem kwoty zadłużenia. Powód wyjaśnił sposób księgowania wpłat pozwanej, wraz z dokonanymi wpłatami na poczet składek ubezpieczenia umowy pożyczki, a tym samym w ocenie Sądu w sposób bezsporny i nie budzący wątpliwości udowodnił zasadność swojego żądania względem pozwanej.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności uznać należało, że powód wykazał swoje roszczenie w stosunku do pozwanej załączonymi do pozwu dokumentami, a pozwana, choć w treści sprzeciwu kwestionowała wysokość dochodzonego roszczenia, podnosząc, że nie rozliczono prawidłowo składek ubezpieczenia pożyczki, to jednak nie przedstawiła żadnych dowodów na poparcie swoich słów (art. 6 k.c., art. 232 k.p.c.), nie stawiała się również na rozprawie w dniu 5 grudnia 2017 roku, w konsekwencji twierdzenia pozwanej Sąd uznał za gołosłowne.

Mając powyższe na względzie, Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powoda (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą we W. kwotę 6.665,81 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego w stosunku rocznym, nie wyższymi od dwukrotności wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w stosunku rocznym, od kwoty 5.831,78 zł od dnia 24 grudnia 2016 roku do dnia zapłaty, zgodnie z przepisami art. 481 § 1 i 2 k.c., art. 482 § 1 i 2 k.c. oraz art. 359 § 1, § 2¹ i 2² k.c., co było zgodne z żądaniem powoda.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie przepisu art. 98 § 1 k.p.c., który stanowi, że strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw.

Powód wygrał proces w całości, a zatem należy mu się od pozwanej zwrot kosztów procesu w pełnej wysokości.

Z powyższych względów orzeczono, jak w sentencji.